

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 192/02-108

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránya a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti A. R., bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 89/98 v spojení s postupom Krajského súdu v Trnave v konaní o námietke zaujatosti v uvedenej veci vedenom pod sp. zn. 10 Nc 21/02 a pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 143/97 na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2003 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaniach vedených pod sp. zn. 13 C 143/97 a 15 C 89/98 p o r u š i l základné právo A. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Trnava v konaniach vedených pod sp. zn. 13 C 143/97 a 15 C 89/98 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. A. R. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Základné právo A. R. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Nc 21/02 p o r u š e n é n e b o l o .

5. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia A. R. v sume 8 796 Sk (slovom osemtisícšesťdesiatšesť slovenských korún) advokátovi JUDr. J. M., K.

6. Okresný súd Trnava j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 8 796 Sk (slovom osemtisícšesťdesiatšesť slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Sťažnosti A. R. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 192/02-63 z 10. septembra 2003 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť A. R., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. M., Advokátska kancelária, K., v časti týkajúcej sa namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 89/98 v spojení s postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní o námietke zaujatosti v uvedenej veci vedenom pod sp. zn. 10 Nc 21/02 a namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 143/97.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti z 13. júla 2002 doplnenej na základe výzvy ústavného súdu podaniami zo 4. októbra 2002, z 15. januára 2003, z 15. apríla 2003, z 13. mája 2003 a prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu dvoma podaniami z 8. júla 2003 uviedol, že v oboch označených konaniach má postavenie účastníka ako žalovaný. V právnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97 začalo konanie 16. apríla 1997, keď sa Bytové družstvo Trnava (ďalej len „žalobca“) návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhalo od sťažovateľa a jeho manželky (ďalej aj „žalovaní“) zaplata 4 791 Sk. Vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98 sa žalobca návrhom na začatie konania podaným na okresnom súde 20. apríla 1998 domáhal od žalovaných zaplata 10 192 Sk. V oboch prípadoch bola dôvodom žaloby žalobcom uplatňovaná pohľadávka z titulu nezaplata úhrad za služby spojené s užívaním družstevného bytu žalovanými ako nájomcami.

Sťažovateľ namietal, že vo vyššie uvedených veciach, ktoré nie sú podľa jeho názoru právne náročné, nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté. Nedbalou prípravou, zbytočným znaleckým dokazovaním, „vadným“ zisťovaním skutkového stavu a ďalšími pochybeniami zapríčinil podľa jeho názoru okresný súd zbytočné prietahy, a tým aj porušenie jeho práv zaručených v ústave.

K svojej sťažnosti pripojil sťažovateľ aj prehľad priebehu jednotlivých konaní, v ktorých namietal zbytočné prietahy. Poukázal na skutočnosť, že odvolací súd v oboch označených konaniach zrušil rozsudok okresného súdu okrem iného pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci. V konaní sp. zn. 15 C 89/98 sa podľa sťažovateľa vyskytli viaceré obdobia nečinnosti okresného súdu (sťažovateľ uvádza napr. obdobie od 1. marca

1999 do 18. mája 2000 – štrnásť mesiacov, alebo obdobie „od vrátenia spisu z odvolacieho súdu“ do 26. marca 2002 – podľa neho „ďalších 17 mesiacov“). Sudkyňa, ktorej bola pôvodne právna vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97 pridelená, bola podľa sťažovateľa až do mája 2001 členkou štatutárneho orgánu žalobcu. Napriek tomuto vzťahu k jednému z účastníkov konania vo veci konala.

Právny zástupca sťažovateľa poukázal na skutočnosť, že aj napriek časovému odstupu od začatia oboch označených konaní okresný súd do dnešného dňa ani jedno z nich právoplatne neskončil (nerozhodol). V oboch uvedených konaniach vzniesol sťažovateľ (ako účastník konania) námietku zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne. V konaní sp. zn. 15 C 89/98 sa tak stalo 8. apríla 2002. Krajský súd podľa právneho zástupcu sťažovateľa do 8. júla 2003 o námietke zaujatosti nerozhodol.

Sťažovateľ uviedol, že sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia „za stresy, šikanovanie, vyhrážky o vylúčení z družstva a v tej spojitosti aj odmietnutie navrhovateľa vykonať prevod bytu, ktorý užívam, do osobného vlastníctva“. Právny zástupca sťažovateľa upresnil, že pokiaľ ide o namietané zbytočné prietahy v konaní, požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 Sk za každý rok pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľa v označených konaniach.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu žiadal, aby ústavný súd rozhodol, že: „*Základné právo sťažovateľa A. R. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietahov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave sp. zn. 15 C 89/98 v spojení s konaním vedenom na Krajskom súde v Trnave bolo porušené.*

Prikazuje sa, aby Krajský súd v Trnave vo veci sp. zn. 15 C 89/98 konal.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadosťučinenie vo výške 50 000,- Sk.

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnomu zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. M., advokátovi, v K. v zmysle ust. § 13 ods. 8 vyhl. 163/02 Z. z. vo

výške 8 796,- Sk [2 x právny úkon á 4 270,- Sk, 2 x paušál á 128,- Sk (prevzatie a písomné podanie vo veci)].

(...)

Základné právo sťažovateľa A. R. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prieťahov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave sp. zn. 13 C 143/97 bolo porušené.

Prikazuje sa, aby Okresný súd v Trnave vo veci sp. zn. 13 C 143/97 konal.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadostučinenie vo výške 60 000,- Sk. (...)

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnomu zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. M., advokátovi, v K. v zmysle ust. § 13 ods. 8 vyhl. 163/02 Z. z. vo výške 8 796,- Sk [2 x právny úkon á 4 270,- Sk, 2 x paušál á 128,- Sk (prevzatie a písomné podanie vo veci)].“

V podaniach z 13. júla 2002 a zo 4. augusta 2002 namietal sťažovateľ zbytočné prieťahy aj v konaní, ktoré malo byť vedené na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 147/97. Na základe vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 1290/02 z 8. novembra 2002, podľa ktorého sa uvedené konanie netýka sťažovateľa, sám sťažovateľ v podaní z 13. mája 2003 uviedol: „Tento predmetný prípad sa mojej osoby nedotýka, zrejme prišlo k preklepu na Okresnom súde. Správne číslo konania v mojom prípade je 18 C 76/02–55.“

V následných podaniach z 8. júla 2003, ktorými prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu špecifikoval petit sťažnosti, sa však sťažovateľ domáhal prijatia sťažnosti na ďalšie konanie a následného rozhodnutia ústavného súdu o porušení svojich základných práv a slobôd len vo vzťahu ku konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98 v spojení s konaním o námietke zaujatosti v uvedenej veci vedeným na krajskom súde pod sp. zn. 10 Nc 21/02 a vo vzťahu ku konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97, tak ako už bolo uvedené.

Ústavný súd sa preto pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa, súc viazaný petitom návrhu v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, zaoberal ústavnou sťažnosťou len

v rozsahu, v akom predmet konania vymedzil právny zástupca sťažovateľa pri špecifikácii petitu sťažnosti v doplňujúcich podaniach z 8. júla 2003. V uvedenom rozsahu prijal tiež ústavný súd sťažnosť na ďalšie konanie (uznesením č. k. III. ÚS 192/02-63 z 10. septembra 2003).

Okresný súd sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril v listoch sp. zn. Spr 1290/02 z 8. novembra 2002 a z 1. júla 2003 prostredníctvom svojej predsedníčky, ktorá uviedla stručný priebeh konaní vedených na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98 a 13 C 143/97. Podľa názoru okresného súdu subjektívne prieťahy zo strany sudkýň konajúcich v uvedených veciach „zistené neboli“, pretože vzhľadom na množstvo vecí, ktoré sudkyne vybavujú, nie je objektívne možné rýchlejšie konať. Predsedníčka okresného súdu taktiež uviedla, že krajský súd uznesením sp. zn. 10 Nc 21/02 z 29. novembra 2002 rozhodol, že sudkyňa Mgr. R. G. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 15 C 89/98.

Krajský súd sa k sťažnosti vyjadril listom sp. zn. Spr. 697/03 z 20. októbra 2003, v ktorom uviedol, že vo veci vedenej pod sp. zn. 10 Nc 21/02 rozhodoval o námietke zaujatosti sudcu vznesenej účastníkom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98. Spis bol krajskému súdu predložený 13. augusta 2002. Predseda senátu krajského súdu, ktorému bola vec pridelená, oznámil 18. novembra 2002, že je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci. Zároveň súhlasil, aby sa vec pridělila inému sudcovi. Pridelenie veci bolo vykonané opatrením z 20. novembra 2002. Senát, ktorému bola vec pridelená, rozhodol 29. novembra 2002, teda do 6 mesiacov od nápadu veci. Spisový materiál bol okresnému súdu na ďalšie konanie vrátený 19. decembra 2002. Krajský súd preto podľa jeho názoru nespôsobil zbytočné prieťahy v konaní. V závere svojho listu krajský súd ústavnému súdu oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Súhlas s upustením od ústneho pojednávania v predmetnej veci ústavnému súdu oznámili taktiež sťažovateľ prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu (listom z 22. októbra 2003) a okresný súd (listom sp. zn. Spr 1509/2003 z 28. októbra 2003).

Ústavný súd upustil so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Na základe uvedených skutočností senát ústavného súdu sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti na základe písomne predložených vyjadrení účastníkov a obsahu dotknutých spisov.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav posudzovaných konaní.

Priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97

Žalobca sa 16. apríla 1997 na okresnom súde návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal proti sťažovateľovi a jeho manželke zaplataenia pohľadávky vo výške 4 791 Sk s príslušenstvom z titulu nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu.

Proti platobnému rozkazu vydanému okresným súdom 29. mája 1997 a doručenému právnomu zástupcovi žalobcu 10. júna 1997, sťažovateľovi 14. júna 1997 a jeho manželke 19. júna 1997 podal sťažovateľ 24. júna 1997 odpor. Vec bola prevedená do registra „C“ pod sp. zn. 13 C 143/97 dňa 25. júna 1997.

Pokynom súdnej kancelárii z 15. októbra 1997 uložila vo veci konajúca sudkyňa doručiť kópiu odporu právnomu zástupcovi žalobcu na vyjadrenie a vyhotoviť uznesenie o uložení povinnosti sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za podanie odporu v lehote

3 dní. Uznesenie okresného súdu zo 7. novembra 1997 bolo sťažovateľovi doručené 13. novembra 1997. Sťažovateľ súdny poplatok zaplatil 17. novembra 1997.

Pokynom súdnej kancelárie z 18. novembra 1997 uložila vo veci konajúca sudkyňa predvolať účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov na pojednávanie, ktorého termín vytýčila na 28. november 1997.

Pojednávanie 28. novembra 1997 okresný súd odročil na 10. december 1997 kvôli neúčasti sťažovateľa. Manželka sťažovateľa sa ako žalovaná v druhom rade pojednávania zúčastnila, nevyjadrila sa však k veci a nevedela zdôvodniť neúčasť sťažovateľa.

Listom z 1. decembra 1997 požiadal okresný súd o doručenie predvolania na pojednávanie sťažovateľovi Obvodné oddelenie Policajného zboru Trnava – mesto.

Na pojednávaní konanom 10. decembra 1997 predložili sťažovateľ a jeho manželka plnomocenstvo na zastupovanie v predmetnom konaní pánom L. K. (ďalej len „splnomocnený zástupca žalovaných“), ktorý prehlásil, že vo veci podá písomné vyjadrenie (vrátane návrhov na doplnenie dokazovania) v lehote, ktorú mu okresný súd určí. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávaní nezúčastnil. Okresný súd odročil pojednávanie na neurčito a splnomocnenému zástupcovi žalovaných uložil vyjadriť sa k veci a navrhnúť vykonanie dôkazov v lehote do 19. decembra 1997.

Splnomocnený zástupca žalovaných sa k meritu veci vyjadril v podaní z 18. decembra 1997 doručenom okresnému súdu 19. decembra 1997.

Okresný súd uznesením č. k. 13 C 143/97-53 zo 16. februára 1998 ustanovil vo veci súdnu znalkyňu – Ing. J. H. (ďalej len „súdna znalkyňa“) a uložil jej vypracovať v lehote 30 dní od prevzatia spisu znalecký posudok týkajúci sa správnosti vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu, na základe ktorého žalobca uplatnil spornú pohľadávku. Uvedené uznesenie, ako aj spis okresného súdu boli súdnej znalkyni doručené

28. februára 1998. Tá však listom doručeným okresnému súdu 4. marca 1998 oznámila, že znalecký posudok v stanovenej lehote nebude môcť vypracovať.

Podaním doručeným okresnému súdu 5. marca 1998 vzniesol splnomocnený zástupca žalovaných námietky proti ustanovenej súdnej znalkyni. Namietal predovšetkým jej zaujatosť, pretože bola bývalým zamestnancom žalobcu, a taktiež skutočnosť, že bola súdnou znalkyňou v odbore účtovná evidencia, pričom riešenie spornej otázky si vyžadovalo odborné vedomosti z odboru energetika.

Okresný súd uznesením č. k. 13 C 143/97-61 z 1. apríla 1998 ustanovil vo veci novú súdnu znalkyňu z odboru energetika – Ing. A. K. (ďalej len „súdna znalkyňa“) a uložil jej vypracovať v lehote 30 dní od prevzatia spisu znalecký posudok týkajúci sa správnosti vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu, na základe ktorého žalobca uplatnil spornú pohľadávku. Žalovaným uložil zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 3 000 Sk. Uvedené uznesenie, ako aj spis okresného súdu boli súdnej znalkyni doručené 15. apríla 1998.

Podaním doručeným okresnému súdu 23. apríla 1998 požiadal splnomocnený zástupca žalovaných v ich mene o oslobodenie od povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu s ohľadom na ich majetkové a zárobné pomery.

Znalecký posudok vypracovaný súdnou znalkyňou bol okresnému súdu doručený 27. mája 1998.

Okresný súd doručil znalecký posudok právnym zástupcom účastníkov konania (právnemu zástupcovi žalobcu 5. júna 1998 a splnomocnenému zástupcovi žalovaných 10. júna 1998) s výzvou, aby sa k nemu v lehote 7 dní vyjadrili.

Právny zástupca žalobcu sa k znaleckému posudku vyjadril v podaní doručenom okresnému súdu 9. júna 1998 a splnomocnený zástupca žalovaných v podaní doručenom okresnému súdu 17. júna 1998.

Okresný súd zaslal 24. júna 1998 vyjadrenie splnomocneného zástupcu žalovaných súdnej znalkyni s výzvou, aby k nemu v lehote 10 dní zaujala písomne stanovisko. Súdna znalkyňa sa vyjadrila listom zo 7. júla 1998 doručeným okresnému súdu 8. júla 1998.

Pokynom súdnej kancelárie z 15. júla 1998 uložila vo veci konajúca sudkyňa predvolať zástupcov účastníkov konania na pojednávanie, ktorého termín vytýčila na 30. júl 1998.

Na pojednávaní konanom 30. júla 1998 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel. Rozsudok okresného súdu č. k. 13 C 143/97-83 z 30. júla 1998 bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený 7. októbra 1998 a splnomocnenému zástupcovi žalovaných 12. októbra 1998.

Dňa 22. októbra 1998 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaných proti uvedenému rozsudku okresného súdu. Okresný súd doručil 29. októbra 1998 kópiu odvolania právnenému zástupcovi žalobcu na vyjadrenie.

Uznesením č. k. 13 C 143/97-102 z 26. októbra 1998 priznal okresný súd odmenu súdnej znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku vo veci.

Právny zástupca žalobcu sa k odvolaniu vyjadril v podaní doručenom okresnému súdu 23. novembra 1998.

Pokynom súdnej kancelárie z 25. novembra 1998 uložila vo veci konajúca sudkyňa zaslať kópiu vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu k odvolaniu splnomocnenému zástupcovi žalovaných a predložiť spis odvolaciemu súdu.

Spis bol predložený krajskému súdu 15. decembra 1998.

Krajský súd uznesením č. k. 6 Co 364/98-164, 6 Co 80/99 z 3. marca 1999 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 13 C 143/97-83 z 30. júla 1998, ako aj uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 143/97-61 z 1. apríla 1998 v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uznesenie krajského súdu č. k. 6 Co 364/98- 164, 6 Co 80/99 z 3. marca 1999, ako aj spisový materiál boli okresnému súdu doručené 16. apríla 1999.

Okresný súd doručil uznesenie krajského súdu č. k. 6 Co 364/98-164, 6 Co 80/99 z 3. marca 1999 právnym zástupcom účastníkov konania (právnemu zástupcovi žalobcu 3. mája 1999 a splnomocnenému zástupcovi žalovaných 6. mája 1999) s výzvou, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili k veci a navrhli doplnenie dokazovania.

Právny zástupca žalobcu sa vyjadril v podaní doručenom okresnému súdu 25. mája 1999. Okresný súd uvedené vyjadrenie zaslal 28. júla 1999 splnomocnenému zástupcovi žalovaných na zaujatie stanoviska (v lehote 10 dní). Splnomocnený zástupca žalovaných na výzvu nereagoval.

Pokynom súdnej kancelárie z 8. septembra 1999 uložila vo veci konajúca sudkyňa predvolať zástupcov účastníkov konania na pojednávanie, ktorého termín vytýčila na 5. október 1999.

Podaním doručeným okresnému súdu 27. septembra 1999 sa k veci vyjadril splnomocnený zástupca žalovaných (na základe výzvy okresného súdu z 28. júla 1999).

Pojednávanie konané 5. októbra 1999 okresný súd po vypočutí zástupcov účastníkov konania odročil na 11. november 1999 za účelom vykonania navrhnutých dôkazov.

Podaním doručeným okresnému súdu 14. októbra 1999 splnomocnený zástupca žalovaných žiadal okresný súd o zabezpečenie možnosti nahliadnuť do podkladových materiálov žalobcu relevantných pre zistenie nákladov za plnenia poskytované s užívaním

bytu odporcom. Okresný súd zaslal 18. októbra 1999 toto vyjadrenie právnomu zástupcovi žalobcu s výzvou, aby predložil listiny označené splnomocneným zástupcom žalovaných.

Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k stanovisku splnomocneného zástupcu odporcov, ktoré bolo okresnému súdu doručené 27. septembra 1999, podaním doručeným okresnému súdu 2. novembra 1999 a na výzvu okresného súdu na predloženie listín označených splnomocneným zástupcom žalovaných reagoval podaním doručeným okresnému súdu 4. novembra 1999.

Dňa 10. novembra 1999 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré sa malo uskutočniť 11. novembra 1999, súdna znalkyňa, ktorú mienil okresný súd vypočuť. Ako dôvod uviedla „pracovnú zaneprázdnenosť“.

Pojednávanie konané 11. novembra 1999 okresný súd po vypočutí zástupcov účastníkov konania a sťažovateľa a po výsluchu svedka odročil na 9. december 1999 za účelom doplnenia dokazovania.

Podaním doručeným okresnému súdu 29. novembra 1999 sa k veci vyjadril splnomocnený zástupca žalovaných.

Na pojednávaní konanom 9. decembra 1999 okresný súd vypočul predvolaných svedkov a zástupcov účastníkov konania (súdna znalkyňa sa na pojednávanie nedostavila, pričom nemala vykázané ani doručenie). Okresný súd odročil pojednávanie na 25. január 2000 za účelom vypočutia súdnej znalkyne a doplnenia dokazovania listinnými dôkazmi podľa návrhu splnomocneného zástupcu žalovaných.

Podaním doručeným okresnému súdu 20. decembra 1999 sa k veci vyjadril splnomocnený zástupca žalovaných (okrem iného namietol neefektívny postup okresného súdu, pokiaľ ide o dokazovanie).

Na pojednávaní konanom 25. januára 2000 okresný súd vypočul súdnu znalkyňu a následne odročil pojednávanie na neurčito za účelom doplnenia dokazovania.

Podaním doručeným okresnému súdu 9. februára 2000 sa k veci vyjadril splnomocnený zástupca žalovaných.

Právny zástupca žalobcu sa v podaní doručenom okresnému súdu 28. februára 2000 vyjadril k návrhu splnomocneného zástupcu žalovaných na doplnenie dokazovania predložením prehľadu „stavu meradiel spotreby tepla pre výrobu TÚV a meradla SV pred ohrievačom TÚV“ za jednotlivé mesiace roka 1995 podľa návrhu splnomocneného zástupcu žalovaných v tom zmysle, že tieto návrhy považuje za neopodstatnené „(...) a preto ani navrhovateľ nebude predkladať žiadny takýto prehľad“.

Okresný súd uznesením č. k. 13 C 143/97-240 zo 6. februára 2001 ustanovil vo veci nového súdneho znalca z odboru tepelná energetika – Ing. M. B. (ďalej len „súdny znalec“) a uložil mu vypracovať v lehote 60 dní od prevzatia spisu kontrolný znalecký posudok týkajúci sa správnosti vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu, na základe ktorého žalobca uplatnil spornú pohľadávku. Žalobcovi uložil zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 5 000 Sk. Uvedené uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu 26. februára 2001 a splnomocnenému zástupcovi žalovaných 28. februára 2001.

Podaním doručeným okresnému súdu 28. februára 2001 sa sťažovateľ domáhal informácie o stave konania, „vytýčenia pojednávania bez prierahov“ a navrhol spojenie predmetnej veci s jeho obdobnou právnou vecou vedenou na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98. Okresný súd listom z 5. marca 2001 upovedomil sťažovateľa o ustanovení znalca v konaní kvôli vypracovaniu kontrolného znaleckého posudku a upozornil ho na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie bolo v zmysle Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) doručené jeho splnomocnenému zástupcovi.

Žalobca sa 28. februára 2001 prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolal proti povinnosti zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania uloženej mu

uznesením č. k. 13 C 143/97-240 zo 6. februára 2001. Odvolanie bolo okresnému súdu doručené 5. marca 2001.

Pokynom súdnej kancelárie zo 7. marca 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa zaslať spis súdnemu znalcovi. Spis bol súdnemu znalcovi zaslaný 3. mája 2001. Podľa úradného záznamu z 30. mája 2001 bol spis poštou vrátený späť. Pokynom súdnej kancelárie z 1. júna 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa „vyzvať súdneho znalca na podanie znaleckého posudku“. Spis bol súdnemu znalcovi opäť zaslaný 25. júna 2001.

Súdny znalec doručil okresnému súdu vypracovaný znalecký posudok 13. augusta 2001.

Okresný súd doručil znalecký posudok právnym zástupcom účastníkov konania (právnemu zástupcovi žalobcu aj splnomocnenému zástupcovi žalovaných 27. augusta 2001) s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadrili.

Právny zástupca žalobcu sa k znaleckému posudku vyjadril v podaní doručenom okresnému súdu 7. septembra 2001. Splnomocnený zástupca žalovaných sa k znaleckému posudku vyjadril v obsiahlom podaní (vrátane príloh a výpočtov) doručenom okresnému súdu 10. septembra 2001.

Pokynom súdnej kancelárie z 11. septembra 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa predvolať zástupcov účastníkov konania a súdneho znalca (ktorému nariadila taktiež doručiť vyjadrenie splnomocneného zástupcu žalovaných k znaleckému posudku) na pojednávanie, ktorého termín vytýčila na 11. október 2001.

Súdny znalec listom z 5. októbra 2001 (doručeným okresnému súdu 8. októbra 2001) ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré sa malo konať 11. októbra 2001, z dôvodu „dlhodobého“ ochorenia (v prílohe predložil kópiu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti).

Okresný súd pojednávanie 11. októbra 2001 odročil na neurčito s tým, že vyčká na skončenie práceneschopnosti súdneho znalca, ktorého vzhľadom na námietky žalovaných, resp. ich splnomocneného zástupcu považoval za potrebné vypočuť.

Podaním doručeným okresnému súdu 29. októbra 2001 navrhol právny zástupca žalobcu doplnenie znaleckého posudku „v súlade s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6 Co 364/98-164 a 6 Co 80/99 zo dňa 3. 3. 1999“.

Pokynom súdnej kancelárie z 30. novembra 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa vyzvať súdneho znalca, aby oznámil, či skončila jeho práceneschopnosť alebo predpokladaný termín, kedy bude spôsobilý účasti na pojednávaní vzhľadom na potrebu jeho vypočutia pred súdom. Súdna kancelária výzvu vypravila 23. januára 2002.

Súdny znalec reagoval listom doručeným okresnému súdu 9. februára 2002, v ktorom uviedol, že je „dlhodobo práceneschopný“, pričom táto práceneschopnosť by podľa vyjadrenia lekárov mohla trvať do júla 2002, nebráni mu však pokračovať v činnosti znalca.

Vo veci konajúca sudkyňa uložila súdnej kancelárii 18. februára 2002 vyzvať súdneho znalca na upresnenie, či môže byť (vzhľadom na svoj zdravotný stav) vypočutý k znaleckému posudku (v prípade potreby aj na Okresnom súde Senica, t. j. v mieste jeho bydliska, ak by tam okresný súd zaslal spis vo veci), a či ho môže v prípade potreby doplniť.

Súdny znalec reagoval listom doručeným okresnému súdu 6. marca 2002, v ktorom uviedol, že môže byť vypočutý k podanému znaleckému posudku na Okresnom súde Senica a je schopný vypracovať aj doplňujúci znalecký posudok.

Pokynom súdnej kancelárie z 29. apríla 2002 uložila vo veci konajúca sudkyňa predvolať zástupcov účastníkov konania a súdneho znalca na pojednávanie, ktorého termín vytýčila na 6. jún 2002.

Podaním doručeným okresnému súdu 6. júna 2002 faxom a neskôr doplneným písomným podaním vzniesol právny zástupca žalobcu podľa § 27 ods. 2 OSP námietku proti splnomocnenému zástupcovi žalovaných s odôvodnením, že ako splnomocnený zástupca vystupuje v rôznych veciach opätovne.

Na pojednávaní konanom 6. júna 2002 okresný súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca k vypracovanému znaleckému posudku z augusta 2001 a odročil pojednávanie na 11. jún 2002 „za účelom vynesenia rozhodnutia vo veci“.

Podaním doručeným okresnému súdu 7. júna 2002 sa k veci (najmä s ohľadom na priebeh pojednávania zo 6. júna 2002) vyjadril splnomocnený zástupca žalovaných.

Ďalším podaním doručeným okresnému súdu 7. júna 2002 vzniesol sťažovateľ námietku zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne.

Vo veci konajúca sudkyňa sa k námietke zaujatosti vyjadrila 28. júna 2002 a súdnej kancelárii uložila predložiť vec na ďalší postup predsedníčke okresného súdu. Pojednávanie, ktorého termín bol stanovený na 11. jún 2002, bolo z uvedeného dôvodu odročené na neurčito.

Predsedníčka okresného súdu predložila 13. augusta 2002 spis krajskému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti.

Krajský súd uznesením č. k. 11 Nc 22/02-358 z 30. septembra 2002 rozhodol, že doposiaľ vo veci konajúca sudkyňa je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Uznesenie a spisový materiál boli okresnému súdu doručené 31. októbra 2002.

Na základe uvedeného uznesenia predsedníčka okresného súdu opatrením sp. zn. Spr 1360/02 z 8. novembra 2002 určila v uvedenej veci namiesto vylúčenej sudkyne JUDr. K. H. sudkyňu Mgr. M. B. (ďalej len „vo veci konajúca sudkyňa“).

Vo veci konajúca sudkyňa pokynom súdnej kancelárie zo 14. februára 2003 nechala zástupcom účastníkov konania doručiť uznesenie krajského súdu č. k. 11 Nc 22/02-358 z 30. septembra 2002 (doručené právnomu zástupcovi žalobcu 6. marca 2003 a splnomocnenému zástupcovi odporcov 11. marca 2003).

Na č. 1. 366 súdneho spisu sa nachádza úradný záznam vyhotovený predsedníčkou súdu pri kontrole spisu 5. augusta 2003, v ktorom sa konštatuje, že sudkyňa vo veci nekoná, s pokynom súdnej kancelárie na okamžité predloženie spisu sudkyni na ďalší postup.

Pokynom súdnej kancelárie z 26. septembra 2003 uložila vo veci konajúca sudkyňa vyzvať právneho zástupcu žalobcu na označenie konaní, v ktorých podľa jeho námietky doručenej okresnému súdu 6. júna 2002 zástupca odporcov vystupoval opätovne ako splnomocnený zástupca. Výzva bola vypravená 9. októbra 2003 a právny zástupca žalobcu na ňu reagoval v podaní doručenom okresnému súdu 28. októbra 2003.

Priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98

Dňa 18. marca 1998 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 10 192 Sk s prísl. z titulu úhrady nedoplatku z vyúčtovania nájomného a platieb spojených s užívaním bytu za rok 1996 proti žalovaným (sťažovateľovi a jeho manželke).

Okresný súd v predmetnej veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 5 Ro 559/98 z 25. marca 1998, ktorým uložil žalovaným zaplatiť žalobcovi návrhom z 18. marca 1998 uplatnené nároky. Platobný rozkaz bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený 30. marca 1998 a žalovaným 1. apríla 1998.

Sťažovateľ podaním zo 14. apríla 1998 doručeným okresnému súdu v ten istý deň podal odpor proti platobnému rozkazu.

Pokynom súdnej kancelárie zo 6. mája 1998 nechal vo veci konajúci sudca pripojiť spisy okresného súdu sp. zn. 5 Ro 1152/97 a 5 Ro 1162/97 a doručiť rovnopis odporu

právnemu zástupcovi žalobcu spolu s výzvou, aby v lehote 10 dní predložil kópiu dokladu o vlastníctve bytu. Predmetná vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 15 C 89/98. Podaný odpor bol právnemu zástupcovi žalobcu doručený na vyjadrenie 26. mája 1998.

Podľa úradného záznamu spísaného 26. mája 1998 bolo zistené, že v spise sp. zn. 5 Ro 1152/97 bol podaný odpor a konanie sa vedie ďalej pod sp. zn. 13 C 143/97. Spis sp. zn. 5 Ro 1162/97 sa sťažovateľa netýka - sťažovateľ nie je účastníkom konania vedeného pod touto spisovou značkou.

Právny zástupca žalobcu sa listom zo 4. júna 1998, ktorý bol okresnému súdu doručený 16. júna 1998, vyjadril k podanému odporu.

Okresný súd uznesením č. k. 15 C 89/98-27 z 19. júna 1998 zaviazal sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor v lehote 15 dní. Následne nechal vo veci konajúci sudca predmetné uznesenie spolu s vyjadrením žalobcu zo 4. júna 1998 doručiť žalovaným. Stalo sa tak 30. júna 1998 a 1. júla 1998.

Pokynom súdnej kancelárie zo 17. augusta 1998 vo veci konajúci sudca vytýčil termín pojednávania na 9. september 1998. Nechal naň predvolať účastníkov konania a pripojiť spis sp. zn. 13 C 143/97.

Listom z 8. septembra 1998 žalobca rozšíril svoj návrh o 2 560 Sk s príslušenstvom a súčasne zaplatil príslušný súdny poplatok.

Na pojednávaní konanom 9. septembra 1998 okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu (jeho rozšírenie) a po vypočutí zástupcov účastníkov konania pojednávanie odročil na 15. október 1998. Právnemu zástupcovi žalobcu uložil predložiť listiny týkajúce sa uplatneného nároku.

Listom z 11. septembra 1998 doručeným okresnému súdu 23. septembra 1998 právny zástupca žalobcu predložil okresnému súdu ním žiadané listiny.

Na pojednávaní konanom 15. októbra 1998 okresný súd vypočul právneho zástupcu žalobcu, ktorý opäť zmenil návrh, uznesením pripustil zmenu návrhu a vypočul žalovaných. Následne pojednávanie odročil na 16. október 1998 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Okresný súd na pojednávaní 16. októbra 1998 vyhlásil rozsudok (č. k. 15 C 89/98-76) v predmetnej veci, ktorým žalobe vyhovel.

Listom z 19. októbra 1998 doručeným okresnému súdu 19. októbra 1998 právny zástupca žalobcu predložil listiny, ktoré mali byť dôkazom o oprávnení žalobcu zmeniť a určiť výšku zálohových platieb spojených s užívaním bytu.

Žalovaní podali 1. marca 1999 proti rozsudku odvolanie.

Uznesením č. k. 15 C 89/98-86 z 2. marca 1999 uložil okresný súd žalovaným zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v lehote 15 dní. Následne doručoval uvedené uznesenie žalovaným a ich splnomocnenému zástupcovi (v rozpätí od 12. marca 1999 do 15. marca 1999), vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote 10 dní k podanému odvolaniu vyjadril, a súčasne na Pošte Trnava 2 zisťoval, kedy bolo sťažovateľovi doručené uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odpor.

Pošta Trnava 2 okresnému súdu listom doručeným 18. marca 1999 oznámila, že uznesenie č. k. 15 C 89/98-27 z 19. júna 1998 sťažovateľ prevzal 1. júla 1998.

Žalovaní súdny poplatok za podanie odvolania zaplatili 17. marca 1999.

Právny zástupca žalobcu sa k podanému odvolaniu vyjadril listom z 9. apríla 1999 doručeným okresnému súdu 12. apríla 1999.

Pokynom súdnej kancelárii z 27. augusta 1999 nechal vo veci konajúci sudca vyzvať právneho zástupcu žalobcu i splnomocneného zástupcu žalovaných na vrátenie rozsudku

č. k. 15 C 89/98-76 zo 16. októbra 1998 na opravu priezviska žalovanej v druhom rade v záhlaví (pri opise došlo k preklepu). Výzva bola splnomocnenému zástupcovi žalovaných doručená 13. septembra 1999 a právnenému zástupcovi žalobcu 7. septembra 1999.

Rozsudky boli okresnému súdu vrátené právnyim zástupcom žalobcu 22. septembra 1999 a splnomocneným zástupcom žalovaných 27. septembra 1999. Uznesením č. k. 15 C 89/98-96 z 30. novembra 1999 okresný súd opravil záhlavie a výrok rozsudku č. k. 15 C 89/98-76 zo 16. októbra 1998.

Podľa úradného záznamu z 18. novembra 1999 v uvedený deň prevzala Mgr. R. G. (justičná čakaťka) súdny spis v predmetnej veci.

Predseda okresného súdu JUDr. Ľ. B. prikázal predmetnú vec opatrením sp. zn. Spr. 1301/99 z 18. januára 2000 na ďalšie konanie Mgr. K. S..

Pokynom zo 17. apríla 2000 nechala vo veci konajúca sudkyňa vyhotoviť predkladáciu správu pre krajský súd. Okresný súd predložil spisový materiál krajskému súdu 18. mája 2000.

Uznesením č. k. 11 Co 268/00-102 z 24. októbra 2000 krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne odvolanie žalovaného v prvom rade (sťažovateľa) odmietol. Uznesenie bolo okresnému súdu doručené 8. januára 2001.

Opatrením predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 1094/00 z 30. októbra 2000 s poukazom na doplnok k Rozvrhu práce č. 6 na rok 2000 bola predmetná vec prikázaná na ďalšie konanie sudkyňi Mgr. R. G..

Vo veci konajúca sudkyňa nechala pokynom zo 17. januára 2001 doručiť uznesenie č. k. 11 Co 268/00-102 z 24. októbra 2000 právnenému zástupcovi žalobcu a splnomocnenému zástupcovi žalovaných. Uznesenie doručované splnomocnenému

zástupcovi žalovaných prevzala jeho dcéra 9. februára 2001. Právnemu zástupcovi žalobcu bolo uvedené uznesenie doručené 12. februára 2001.

Podľa úradného záznamu zo 7. februára 2001 sa na okresný súd dostavil splnomocnený zástupca žalovaných, ktorému bol spis predložený na nahliadnutie.

Pokynom zo 16. mája 2001 nechala vo veci konajúca sudkyňa opakovať doručenie uznesenia krajského súdu z 24. októbra 2000 splnomocnenému zástupcovi žalovaných. Uznesenie mu bolo doručené 16. júla 2001.

Okresný súd na základe pokynu vo veci konajúcej sudkyne z 1. októbra 2001 vyzval žalobcu, aby mu v lehote 5 dní zaslal vyúčtovanie za roky 1996 a 1997 v zmysle rozhodnutia krajského súdu z 24. októbra 2000.

Právny zástupca žalobcu odpovedal na výzvu z 1. októbra 2001 listom zo 17. októbra 2001 doručeným okresnému súdu 18. októbra 2001.

Pokynom z 18. októbra 2001 nechala vo veci konajúca sudkyňa doručiť vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu splnomocnenému zástupcovi žalovaných, ako aj samotným žalovaným, aby sa k nemu v lehote 20 dní vyjadrili. Výzva okresného súdu im bola doručená v priebehu decembra 2001.

Splnomocnený zástupca žalovaných sa listom z 21. januára 2002 doručeným okresnému súdu 22. januára 2002 vyjadril k zaslanému stanovisku právneho zástupcu žalobcu zo 17. októbra 2001.

Pokynom z 5. februára 2002 vo veci konajúca sudkyňa vytýčila termín pojednávania na 26. marec 2002 a nechala naň predvolať účastníkov konania, ako aj ich zástupcov.

Pokynom z 25. marca 2002 si nechala vo veci konajúca sudkyňa predložiť na nahliadnutie spisy tunajšieho súdu sp. zn. 12 C 197/97 a sp. zn. 13 C 143/97.

Pojednávanie z 26. marca 2002 bolo uznesením okresného súdu odročené na 23. máj 2002 s tým, že právnenému zástupcovi žalobcu bola uložená povinnosť predložiť ďalšie doklady.

Uznesením č. k. 15 C 89/98-143 z 26. marca 2002 okresný súd rozhodol, že nepripúšťa zastúpenie žalovaných ich splnomocneným zástupcom L. K..

Pokynom súdnej kancelárie zo 4. apríla 2002 nechala vo veci konajúca sudkyňa zaslať uznesenie č. k. 15 C 89/98-143 z 26. marca 2002 právnenému zástupcovi žalobcu, žalovaným a ich splnomocnenému zástupcovi.

Podaním z 3. apríla 2002 doručeným okresnému súdu v ten istý deň vzniesol sťažovateľ námietku zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne.

Podaním z 2. apríla 2002 doručeným okresnému súdu 8. apríla 2002 sa sťažovateľ vyjadril k priebehu konania v predmetnej veci a súčasne ním podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 15 C 89/98-143 z 26. marca 2002.

Právny zástupca žalobcu listom z 21. mája 2002 doručeným 22. mája 2002 v súlade s povinnosťou uloženou uznesením na pojednávaní 26. marca 2002 predložil okresnému súdu požadované listiny.

Pojednávanie konané 23. mája 2002 bolo uznesením okresného súdu odročené na neurčito. Okresný súd uložil sťažovateľovi v lehote 5 dní (na základe jeho žiadosti o poskytnutie tejto lehoty) písomne odôvodniť vznesenú námietku zaujatosti voči sudkyňi s tým, že spis bude následne predložený na rozhodnutie krajskému súdu.

Sťažovateľ listom z 26. mája 2002 doručeným okresnému súdu 27. mája 2002 doplnil vznesenú námietku zaujatosti. Vo veci konajúca sudkyňa sa k námietke zaujatosti vyjadrila 5. augusta 2002.

Okresný súd listom z 9. augusta 2002 (doručeným 13. augusta 2002) predložil krajskému súdu spis sp. zn. 15 C 89/98 na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti.

Uznesením č. k. 10 Nc 21/02-198 z 29. novembra 2002 krajský súd rozhodol, že sudkyňa okresného súdu Mgr. R. G. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v predmetnom spore. Uznesenie bolo okresnému súdu doručené 20. decembra 2002.

Pokynom súdnej kancelárie z 8. januára 2003 nechala vo veci konajúca sudkyňa doručiť uznesenie krajského súdu č. k. 10 Nc 21/02-198 z 20. novembra 2002 právnomu zástupcovi žalobcu, žalovaným, ako aj ich splnomocnenému zástupcovi a súčasne nechala vyhotoviť predkladáciu správu pre krajský súd na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu č. k. 15 C 89/98–143 z 26. marca 2002.

Predmetný spis bol okresnému súdu doručený 5. mája 2003 spolu s uznesením sp. zn. 11 Co 12/03 z 31. marca 2003, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 15 C 89/98-143 z 26. marca 2002 o nepripustení zastúpenia žalovaných splnomocneným zástupcom L. K..

Pokynom súdnej kancelárie z 31. júla 2003 vo veci konajúca sudkyňa vytýčila termín pojednávania na 28. október 2003 a nechala naň predvolať účastníkov konania.

Pojednávanie konané 28. októbra 2003 bolo odročené na neurčito kvôli námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom.

Priebeh konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 10 Nc 21/02

Spis okresného súdu sp. zn. 15 C 89/98 bol 13. augusta 2002 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne.

Predseda senátu krajského súdu (JUDr. P. M.), ktorému bola vec podľa rozvrhu práce pridelená na vybavenie, oznámil 18. novembra 2002, že je v zmysle § 14 ods. 1 OSP

vylúčený z prejednávania a rozhodovania v uvedenej veci vedenej pod sp. zn. 10 Nc 21/02 pre svoj osobný priateľský vzťah k splnomocnenému zástupcovi sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98.

Predseda krajského súdu opatrením sp. zn. Spr. 800/02 z 20. novembra 2002 pridelil predmetnú vec na vybavenie namiesto vylúčeného predsedu senátu JUDr. E. B. ako predsedníčke senátu.

Krajský súd rozhodol o námietke zaujatosti uznesením sp. zn. 10 Nc 21/02 z 29. novembra 2002. Rozhodnutie spolu so spisovým materiálom sp. zn. 15 C 89/98 bolo okresnému súdu zaslané 19. decembra 2002.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania ohľadne tých práv, ktoré sú predmetom rozhodovania štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty v sporovom konaní dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu, preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby súd vec iba prerokoval, prípadne vykonal rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (obdobne napr. I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v označených konaniach, a tým aj otázku porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúmal ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (obdobne napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98).

2. Ku konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je žaloba na plnenie, ktorou sa žalobca proti sťažovateľovi a jeho manželke (žalovaným) domáhal zaplatenia pohľadávky z titulu nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie kalendárneho roka 1995.

Predmetnú vec nemožno považovať za právne zložitú. Zisťovanie skutkových okolností potrebných pre rozhodnutie (skutkového stavu veci) si síce vyžiadalo znalecké dokazovanie, z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu a okresného súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín však ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť svedčiacu o osobitnej skutkovej zložitosti veci.

B) Správanie sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd hodnotí ako primerane aktívne. Sťažovateľ síce na začiatku konania prispel k jeho predĺženiu v období od 28. novembra 1997, keď sa nezúčastnil na prvom pojednávaní vo veci, do 19. decembra 1997, keď sa splnomocnený zástupca žalovaných písomne vyjadril k predmetu konania (na druhom pojednávaní konanom 10. decembra 1997 sa žalovaní ani ich splnomocnený zástupca k návrhu nevyjadrili, splnomocnený zástupca žalovaných požiadal o poskytnutie lehoty na vyjadrenie a podanie návrhov na doplnenie dokazovania), uvedenými okolnosťami však nemožno odôvodniť dobu viac ako šiestich rokov, po ktorú trvá posudzované konanie pred okresným súdom.

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v namietanom konaní došlo ku zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Okresný súd bol vo veci nečinný bez toho, že by jeho postupu bránila zákonná prekážka, od 25. januára 2000, keď pojednával vo veci a vykonal doplňujúci výsluch súdnej znalkyne, do 6. februára 2001, keď vo veci ustanovil ďalšieho súdneho znalca, t. j. viac ako jeden rok.

Ďalším obdobím neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu v posudzovanom konaní bola doba od 11. marca 2003, keď bolo zástupcom účastníkov konania doručené rozhodnutie krajského súdu o námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom, do 26. septembra 2003, keď uložila vo veci konajúca sudkyňa vyzvať právneho zástupcu žalobcu na doplnenie jeho procesného návrhu ohľadne nepripustenia zastúpenia žalovaných ich splnomocneným zástupcom podľa § 27 OSP, t. j. viac ako šesť mesiacov.

Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu (spolu viac ako jeden a pol roka) nesvedčia o tom, že by okresný súd organizoval svoj procesný postup v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 143/97 v súlade s § 6 a § 100 OSP tak, aby bol čo najskôr odstránený stav právnej neistoty účastníkov konania ohľadne práv, ktorých sa žaloba týkala.

Ústavný súd posúdil uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu ako zbytočné prietahy v konaní, v dôsledku ktorých došlo v označenom konaní k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. Ku konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98

A) Predmetom označeného konania vedeného pred okresným súdom je taktiež žaloba na plnenie, ktorou sa žalobca proti sťažovateľovi a jeho manželke domáhal zaplatenia pohľadávky z titulu nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie kalendárneho roka 1996.

Predmetnú vec, obdobne ako v predchádzajúcom prípade, nemožno považovať za skutkovo alebo právne zložitú.

B) Správanie sťažovateľa ako účastníka konania prispelo k jeho predĺženiu v dôsledku opakovaného vznesenia námietky zaujatosti proti sudkyni konajúcej vo veci (v podaní z 3. apríla 2002 a na pojednávaní 28. októbra 2003).

V dôsledku prvej zo vznesených námietok bolo odročené pojednávanie vo veci vytýčené na 23. máj 2002. Spis bol predložený na rozhodnutie krajskému súdu a v konaní bolo možné pokračovať až po rozhodnutí krajského súdu o námietke zaujatosti (29. novembra 2002) a vrátení spisu okresnému súdu na ďalšie konanie 20. decembra 2002. V dôsledku druhej námietky zaujatosti vznesenej sťažovateľom proti sudkyni bolo odročené pojednávanie konané 28. októbra 2003.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu obdobie, o ktoré sa predĺži konanie v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania, nemožno považovať za zbytočné preťahy v danom konaní (napr. II. ÚS 41/97, I. ÚS 51/01, I. ÚS 15/02, III. ÚS 91/02). Zodpovednosť v takomto prípade však nemožno spravidla pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (napr. II. ÚS 52/99, III. ÚS 127/03). V posudzovanom konaní ústavný súd prihliadal na skutočnosť, že prvej námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom v podaní z 3. apríla 2002 krajský súd nevyhovел a druhú z námietok zaujatosti proti sudkyni vznesenú na pojednávaní 28. októbra 2003 sťažovateľ dostatočne nezdôvodnil. Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že predĺženie posudzovaného konania v období od 23. mája 2002 do 20. decembra 2002 a po 28. októbri 2003 v dôsledku vznesenia námietky zaujatosti sťažovateľom nemožno v rámci posúdenia otázky porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy pričítať na ťarchu okresného súdu.

C) Postup okresného súdu v úvodnej fáze konania (od podania návrhu na začatie konania 18. marca 1998 až do vyhlásenia rozsudku 16. októbra 1998) relatívne plynulo smeroval k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania.

Po vyhlásení rozsudku na pojednávaní 16. októbra 1998 však okresný súd jeho písomné vyhotovenie zaslal účastníkom konania až 29. januára 1999 (teda po viac ako troch mesiacoch).

Po podaní odvolania žalovanými a po následnom doručení vyjadrenia k odvolaniu zo strany žalobcu okresnému súdu 12. apríla 1999 ten v dôsledku svojej nečinnosti (od 12. apríla 1999 do 27. augusta 1999 a od 30. novembra 1999 do 17. apríla 2000), ako aj kvôli odstraňovaniu nesprávností v písomnom vyhotovení rozsudku zo 16. októbra 1998 (v období od 27. augusta 1999 do 30. novembra 1999) predložil predmetnú vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní až 18. mája 2000.

Z uvedenej doby, o ktorú sa v dôsledku nečinnosti okresného súdu, ako aj v dôsledku odstraňovania nesprávností v jeho činnosti konanie predĺžilo - obdobie od 12. apríla 1999, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k podanému odvolaniu, do 17. apríla 2000, keď vo veci konajúca sudkyňa nechala vyhotoviť predkladáciu správu pre krajský súd (približne jeden rok) - považoval ústavný súd vzhľadom na potrebu realizácie procesných úkonov na odstránenie nesprávností v písomnom vyhotovení rozsudku za akceptovateľnú maximálne jednu štvrtinu. Zostávajúcu dobu (približne deväť mesiacov) posúdil preto ústavný súd ako zbytočné priet'ahy v konaní, v dôsledku ktorých došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

4. Ku konaniu vedenému na krajskom súde pod sp. zn. 10 Nc 21/02

A) V konaní vedenom pod sp. zn. 10 Nc 21/02 rozhodoval krajský súd o námietke zaujatosti sudcu vznesenej s'ťažovateľom ako účastníkom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98.

Uvedenú vec nemožno považovať za skutkovo alebo právne zložitú.

B) Vzhľadom na povahu a predmet označeného konania neprichádza do úvahy ani zásadné ovplyvnenie jeho dĺžky správaním účastníkov.

C) Spis bol krajskému súdu predložený 13. augusta 2002. Krajský súd o námietke zaujatosti rozhodol 29. novembra 2002 a vrátil spis okresnému súdu na ďalšie konanie 19. decembra 2002, t. j. približne po štyroch mesiacoch.

Uvedená doba prerokovania námietky zaujatosti krajským súdom nemohla zásadným spôsobom ovplyvniť dĺžku konania vo veci samej (konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98) tak, ako to vyplývalo z námietok právneho zástupcu sťažovateľa, pričom v okolnostiach daného prípadu ju ústavný súd považoval z hľadiska základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov za ústavne akceptovateľnú. Na základe uvedeného rozhodol, že označené základné právo sťažovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Nc 21/02 porušené nebolo. Z tohto dôvodu sa rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa vo vzťahu k označenému konaniu na krajskom súde stalo bezpredmetným.

5. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Sťažovateľ sa v sťažnosti domáhal, aby ústavný súd uplatnil tento prostriedok nápravy porušenia jeho základných práv vo vzťahu k okresnému súdu.

Pretože ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 13 C 143/97 a 15 C 89/98 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby v uvedených veciach konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ (bod 2 výroku nálezu).

6. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 60 000 Sk, pokiaľ ide o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97, a vo výške 50 000 Sk, pokiaľ ide o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98, za pretrvávanie stavu jeho právnej neistoty v označených konaniach v dôsledku zbytočných prietáhov spôsobených okresným súdom a s tým spojené „*stresy, šikanovanie,*

vyhrážky o vylúčení z družstva a v tej spojitosti aj odmietnutie navrhovateľa vykonať prevod bytu (...) do osobného vlastníctva“.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde má primerané finančné zadosťučinenie povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 20 000 Sk (z toho 13 000 Sk, pokiaľ ide o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97, a 7 000 Sk, pokiaľ ide o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98). Táto suma zohľadňuje dĺžku zbytočných prietahov v posudzovaných konaniach (viac ako jeden a pol roka v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 143/97 a deväť mesiacov v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 89/98) a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty a straty dôvery v efektívne poskytnutie súdnej ochrany zo strany okresného súdu. Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu na finančné zadosťučinenie nevyhovel. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na okolnosti uvedeného prípadu, ktoré mohli mať vplyv na závažnosť nemajetkovej ujmy sťažovateľa, predovšetkým na mieru porušenia základného práva sťažovateľa okresným súdom

s ohľadom na skutkovú a právnu zložitosť veci, podiel sťažovateľa na predĺžení konania, dĺžku, povahu a dôvody zbytočných prietahov spôsobených okresným súdom, ako aj závažnosť predmetu konania pre sťažovateľa (III. ÚS 173/03).

7. Právny zástupca sťažovateľa uplatnil trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“) za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2003 (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na ústavný súd z 8. júla 2003) a dvakrát hodnotu paušálnej náhrady vo výške 128 Sk, v dvoch veciach, v sume 8 796 Sk, spolu v sume 17 592 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety, § 16 ods. 1 písm. a) a c), § 19 ods. 3, § 22 a § 25 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceneľný peniazmi (III. ÚS 34/03). Ústavný súd akceptoval v súvislosti s účelným poskytovaním právnej pomoci sťažovateľovi v danej veci dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na ústavný súd z 8. júla 2003), pričom konanie o sťažnosti sťažovateľa posúdil ako „jednu právnu vec“ v súlade s uznesením č. k. III. ÚS 192/02-63 z 10. septembra 2003, ktorým bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2003 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 4 270 Sk (základom pre výpočet je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2002 vo výške 12 811 Sk) a hodnota režijného paušálu 128 Sk.

Za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2003 patrí právnenému zástupcovi sťažovateľa odmena v sume 8 540 Sk podľa § 22 ods. 2 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. (s prihliadnutím na zaokrúhlenie podľa § 25 vyhlášky č. 163/2002 Z. z.), ako aj dvakrát

hodnota paušálnej náhrady hotových výdavkov spolu vo výške 256 Sk. Trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú preto celkom sumu 8 796 Sk.

Keďže ústavný súd po splnení podmienok ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, uložil Kancelárii ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 8 796 Sk (bod 5 výroku nálezu).

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde sa na konanie pred ústavným súdom použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené ústavný súd zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia na účet ústavného súdu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 6 výroku nálezu).

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2003